

Rusia și UE nu s-au înțeles la gaze și vize

Summitul Rusia - Uniunea Europeană desfășurat recent la Ekaterinburg s-a încheiat la fel de rece cum a început. Primul subiect care a provocat dispute a fost Siria. Liderul rus s-a declarat dezamăgit de decizia europenilor de a ridica embargoul asupra livrărilor de arme pentru rebelii sirieni, deși Moscova nu a livrat rachete regimului Al-Assad, în ciuda faptului că un contract în acest sens a fost încheiat în urmă cu câțiva ani.

El le-a reproșat liderilor europeni că subminează eforturile de negociere a unei înțelegeri între regimul lui Bashar al-Assad și rebelii și că îi susțin pe cei din urmă, în ciuda unor dovezi care ridică semne de întrebare privind dorința lor de dialog. „Unele posturi de televiziune au arătat cum membrii opoziției înarmate extrag organele interne ale dușmanilor și le mănâncă. Sper că nu vor apărea astfel de participanți la negocierile Geneva 2 (conferința internațională de pace –n.n.)”, a declarat Vladimir Putin. Acuzând per ansamblu Rusia pentru

pe partea economică. Kremlinul a reamintit că Uniunea Europeană este cel mai mare partener comercial al Rusiei, care, la rândul ei, este al treilea partener al acesteia, după China și SUA. Volumul comerțului bilateral a urcat anul trecut la 410 miliarde de dolari, aportul Rusiei fiind dominat în continuare de exporturile de energie. În acest domeniu însă, relațiile ruso-europene sunt de ani de zile grevate de tensiuni. Resemnându-se cu intrarea în vigoare a Pachetului 3 de norme UE în domeniul energiei, pe care-l consideră discriminatoriu, Moscova insistă ca el să nu fie aplicat retroactiv și ca pe plan bilateral să fie convenită exceptarea companiilor rusești de la aceste reguli. Dar în viziunea Bruxelles-ului, normele vizează reducerea dependenței energetice de Rusia și, implicit, scăderea prețului la gazele rusești, care provoacă de mult timp nemulțumirea europenilor. Moscova a reclamat fără succes și ancheta anti-monopol a Comisiei Europene împotriva Gazprom (companie suspectată că îngrește concurența și manevrează prețurile în mai multe țări din Europa Centrală și de Est membre ale UE), plus încercarea UE de a convinge Turkmenistanul

sustinerea regimului Assad, occidentalii sunt, la rândul lor, îngrijorați de posibilitatea ca Moscova să livreze totuși Siriei bateriile antirachetă S-300, care ar schimba dramatic situația militară din regiune. În ceea ce privește relațiile bilaterale, Rusia nu și-a ascuns nemulțumirea față de tergiversarea celor două acorduri în domeniul liberalizării vizelor, a căror semnare ar fi urmat să fie, în viziunea sa, principalul rezultat al summitului. Însă mai multe țări din UE leagă problema vizelor de cea a drepturilor omului în Rusia. Nedorind să discute aceste probleme, Moscova a căutat să pună accentul

și Azerbaidjanul să construiască gazoductul Transcaspic care să ducă gaze turkmene în Europa. Zadarnică a fost și solicitarea rușilor ca Bruxelles-ul să acorde gazoductului South Stream statutul de rețea transeuropeană, ceea ce nu se înscrie în politica energetică a Comisiei Europene. Nu în ultimul rând, fără ecou a rămas și dorința Moscovei ca operatorii aerieni europeni care survolează teritoriul rus să-i furnizeze de la 1 iulie datele personale ale pasagerilor (PNR), sub sancțiunea interdicției.

Magda Comișel